

Θεοφύλακτος ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ πρὸς τὰς ἀρχιεπισκοπὰς
ἐπιστολὰς ἐξεδόθη, Ιούλιος 1764; ὁ ὁμοῦτος ἐν
ἐκκλησιαστικῶν καὶ Παρθένιος.

Παρθένιος προβιβασθεὶς δὲ μετὰ τὸν ἐπὶ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν ἐκδόθη, Χαλκιδόνος ἐξεδόθη,
Μάιος 1777 καὶ ὁ ὁμοῦτος ἐν ἐκκλησιαστικῶν καὶ Χρυσόστομος.
Σ. 90. 2. 104

Σάββας Γερμανός:
Ἐπιστολὴ καὶ Χαλκιδόνος
ἐν ἑλληνικῇ Ἀθ.
τ. Ε'. 1935. σ. 120

Χαλκιδόνος, Παρθένιος, Θανόντος Ιωαννίνου 1770
212.
1774 Κρητικῶν.

Παρθένιος, Χαλκιδόνος, ἐπὶ Σηλυβρίας, Θανόντος Παρθένιος
213

Ἰερωνίμης, Χαλκιδόνος, ἐπὶ Βιδύνης, καὶ Θανόντος Παρ.
Θανόντος.

B. A. Moulartov:
Ἐπιστολὴ καὶ
Χαλκιδόνος

ἐν ἑλληνικῇ Βιβλ.
καὶ Σπουδῇ
τ. Β'. 1936
σ. 231

Ἰερωνίμης, Βιδύνης, καὶ προβιβασθεὶς καὶ μετὰ τὸν ἐπὶ
ἐκκλησιαστικῶν ἐκδόθη, Νοέμβριος 1790 καὶ ὁ ὁμοῦτος πρὸς τὸν ἐπὶ
ἐκκλησιαστικῶν καὶ Χαλκιδόνος.
ἐκδόθη καὶ Χαλκιδόνος.
2. 255

Σάββας Γερμανός:
Ἐπιστολὴ καὶ Χαλκιδόνος
ἐν ἑλληνικῇ Ἀθ.
τ. Η'. 1936 σ. 133

Συρροῦτος καὶ
ἐκκλησιαστικῶν ἐκδόθη καὶ μετὰ τὸν ἐπὶ
ἐκκλησιαστικῶν καὶ Χαλκιδόνος.
ὁ Ἰερωνίμης καὶ Ἀβελίος
ὁ Χρυσόστομος καὶ Μεσίχης
ὁ Ἡρακλῆς καὶ Μεσίχης ---
ὁ Σηλυβρίας καὶ Παρθένιος
ὁ Γερμανός καὶ Παρθένιος ---

P. H. Meyer:
Die Haupturkunden
für die Geschichte
der Athos Klöster
Leipzig 1895
σ. 241

Σηλυβρία
 Διοκλειαν
 (Σηλυβρία Σηλυβρία)
 Μητροπολις
 Σηλυβρίας
 Νικολος Κ/ρ
 Νο 461
 1891

1764-1777, Παρθένιος, περί οὗ ἀκούσμεν
 τὸν ἴδιον διηγούμενον· «αὐτὸς αὐγούστου 1764. Ε-
 χειροτονήθημεν Ἀρχιερεὺς Σηλυβρίας καὶ σεπτεμ-
 βρίου 8 ἡλθκαμεν εἰς τὴν μητρόπολιν μας καὶ ἡύρα-
 μεν αὐτὴν πάντῃ γεγυμνωμένην. (ἤγουν τὸ κοῦακι,
 ἀπὸ τοῦς συγγενεῖς τοῦ προκατόγου μου κυρ. Θεο-
 κλήτου, ὅθεν ἐξώδευσεν ἡ ἐκὴ ταπεινότης ἐξ ἰ-
 δίων καὶ ἐστρωσεν αὐτήν, ἀπὸ ψάχας μεντέρια
 μαζελάρες, μπακχρικά, ἀπὸ ράμματα ὡς βελόνη σα-
 φέστερον, ὅθεν εἰς ἐνδείξιν τὸ ἐσημειώσαμεν καὶ
 εἰς τὸν κώδικα τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως χρεῖας
 τυχούσης.

αὐτῇ Ἰανουαρίου Β'
 Σηλυβρίας Παρθένιος.
 «ὅπου σημειώμεν καὶ τὰ βιβλία ὅπου ἀ-
 ρησεν ὁ κυρ. Σοφιανὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς καθ'
 ἡμᾶς μητροπόλεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡ-
 μῶν Θεοτόκου, ἀφιερώματα, διὰ τὴν ἀνυμνεύηται δι-
 ατάξιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅπως ἐκ τῆς
 ἐκκλησίας καθὼς ἐκείνη (εἰς τὸ π-
 οτήρι, ὅπου κρατεῖ ὁ ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας
 Κυρίτζη Σταυρινός, τὸ ὅποιον θὰ νὰ μεταδεικνύε-
 ται εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν ἐπίτροπους, εἰς ἀσφα-
 λειαν τῶν κάτωθεν βιβλίων, τὰ ὅποια εἰσὶ ταῦτα·
 «Ὁμῆρου ραψώδιαί, Σουΐδας, Ἡρόδοτος, Χρυ-
 στοστόμου εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Μα-
 ξίμου, Συμεὼν Θεσσαλονίκης, Ὁμιλίας ἐκάστης
 Κυριακῆς τοῦ Χρυσοστόμου, Πανοπλία δογματικῆ,
 Ἑτυμολογικόν, Ὁμολογία πίστεως, Βλάχος, Γραμ-
 ματικὴ Θεοδώρου, Περί πολέμου τῆς Μπογδοβίας,
 Σεβαστοῦ Τραπεζούντος (1), τόμ. γ' τῆς Ἐγκυ-
 κλοπαιδείας, Λεξικὸν Γραικολατίνων (sic), «Ε-
 σδρας, Λεξικὸν μικρὸν τοῦ ἀββ. Ἰωάννου, Λεξι-
 κὸν τῶν ψαλμῶν, Κατὰ λατίνων βιβλιαρίον, Γραμ-
 ματικὴ Ἀρκάρεως, Λεξικὸν ἐξηγητικόν, Βιβλίον
 ἀπὸ σημειώσεως (2).

αὐτῇ Δεκεμβρίου 18
 Σηλυβρίας Παρθένιος βεβαίως
 Οἰκονόμος Δημήτριος
 Μελέτιος πρωτοσύγγελος (sic)
 Παναγιώτης γεωγράφος
 Κώδης τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως
 μετὰ τῶν ὑποκείμενων αὐτῇ χωρίων.
 αὐτῇ Ἰανουαρίου στ'.

«Τὸ προκαθήμενός τῆς ἡμῶν ταπεινότητος ἐν τῇ
 ἡμετέρᾳ μητροπόλει ἦλθον οἱ γέροντες καὶ προε-
 στοὶ τῆς πολιτείας καὶ ἐδηλοποίησαν ἡμῖν ὅτι οἱ
 πρὸ ἐμοῦ ἀρχιερατεύσαντες ἐν ταύτῃ τῇ ἐπαρχίᾳ
 συνήθειαν ἔσχον αὐτοὶ καθ' αὐτοὶ καὶ τὰ ὅσα ἀ-
 φιερώματα ἐτύχεναν εἰς τὰ ἐξοκλήσια (sic) δηλ.
 τοῦ ἁγίου Σπυρίδονος καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ τὰ ἐ-
 λάμβανον διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἡ σύγχυσις ἀκολου-
 θούσεν οὐκ ὀλίγη. Θέλοντες δὲ νὰ καταλυθῇ αὕτη
 ἡ συνήθεια, ἐδεήθησαν ἡμῖν ἵνα ἀφελώμεν ἀπὸ
 τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. «Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς
 αἰτίαν σκανδάλου οὕσαν αὕτη ἡ συνήθεια, διαδε-
 ζόμενοι τὴν παράκλησίν των ὑποσχέθημεν εἰς
 τὴν τιμιότητά των ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ
 ἐξῆς ν' ἀπέγουμεν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀφιερώματα, ὡς
 πάντῃ ἀνοίκεια εἰς ἡμᾶς, ἀλλ' ὅτι ἀφιερώματα ἡ-
 θελε τυχῆι τῶν ἀνωθεν Ἐκκλησιῶν νὰ τὸ λαμβά-
 νωσιν οἱ κατὰ καιρὸν ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας
 μητροπόλεως, ὡς ὑποκείμεναι οὗται αἱ ἀνωθεν
 ἐκκλησίαι τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ μητροπόλει· ἐκτὸς
 τῆς κηροσύνης καὶ τῶν τυχερῶν εἰσοδημάτων
 κατὰ τὴν ἐκπαλαί συνήθειαν, ὅπου εἶναι μόνον
 τοῦ Ἀρχιερέως καὶ οὐχὶ ἀπὸ ἀφιερώματα, ὅθεν
 εἰς ἐνδείξιν καὶ διηγεῖται τὴν ἀσφάλειαν, καταστρώ-
 θη καὶ τὸ παρὸν ἐν τῷδε τῷ κώδικι τῆς καθ'
 ἡμᾶς μητροπόλεως.

αὐτῇ Ἰανουαρίου στ'
 Σηλυβρίας Παρθένιος ὑπόσχεται
 Οἰκονόμος Δημήτριος
 Μελέτιος πρωτοσύγγελος Παναγιώτης Γεωργίου·
 Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸν κώδικα. Κατὰ δὲ τὸ
 1774 παραιτηθέντος τοῦ τότε Ἀδριανουπόλεως
 καθὼς ἐν 519 σελ. τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν, λέγει
 Κομνηνός ὁ Ὑψηλάντης, ὁ Σηλυβρίας (Παρθένιος)
 εἶδεν εἰς τὸ καινὸν πῦγμα 250 ἵνα ἐκλεγῇ Ἀ-
 δριανουπόλεως· «ἀπὸ ἐπιτυχῶν ὅμως τούτου ἐξελέγη
 τῷ 1777 μητροπολίτης Χαλκηδόνος, ὡς πληροπο-
 ρούμεθα ἐκ τοῦ μέρους τοῦ κώδικος, ὅπερ παρα-
 κατιόντες καταχωρίζομεν, διατελέσας τοιοῦτος καὶ
 μέχρι τοῦ 1790 κατὰ τὸν ἅγιον Ἀματίαν, ὅστις
 λέγει τὸν Παρθένιον Σηλ. ἀπὸ τοῦ 1768 ἀρχι-
 ρατεύσαντα. Διεδέχθη δὲ τὸν Παρθένιον ὁ

Χρὸν. 1891

(1) Γράφει Τραπεζουντίου· οὗτος δ' ἐστὶ βεβαίως
 ὁ Κυμηνίτης.
 (2) Οὐδὲν τῶν βιβλίων τούτων κέκτηται νῦν ἡ
 βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς Σηλυβρίας. Μόνον δὲ τὰ
 τοῦ σεβαστοῦ Τραπεζουντίου Τοπικὰ ἐσχάτως ἀφελ-
 ῶθησαν αὐτῇ ὑπὸ τοῦ οἰκιοποιτηθέντος ἀλλοτε
 ταῦτα. Περί τούτου προερχῶς.